

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Watenarum Sedes. n. 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

Quod si hæc donatio non sit satis ampla ad fundandum Nouitiatum; reditus de anno in annum impendantur in augmentationem foundationis, donec affurgant ad summam mille quingentorum ducatorum annuorum, vel ad duo millia in usum foundationis. Si verò tempore huius augmentationis Patri *Personio*, vel alteri Superiori Missionis post illum, visum fuerit necessarium impendere partem aliquam huiusmodi redituum pro bono Missionis, & pro conuersione Angliæ, quod iudicabit euidenter magis conducere ad Dei gloriam, id facere poterit, sollicitè restituendo præfatum reditum vt dictum est.

Sequuntur mandata de debitis & Legatis. Factum Vallisoleti 22. Decembris 1604.

Hæc nobilis & pia Heroïna sanxit abdicandarum rerum cupiditate magis quam alij conseruandarum flagrans. Louanij in Brabantia primum quæsitæ est hoc fundamento, Tyrocinio sedes quam alij in alias deinde propagarunt. Quanquam etiam *Personij* temporibus tam se beneficam diuina largitas præbuit, vt conductitiam habitationem in illustre domicilium commutatam se esse, cum opportunum foret, ostenderet.

IV. Est in finibus Flandriæ & Artesiæ quæ Angliam spectant Mons, Menapiorum olim sedes dum mari Britannico allueretur: Nunc, recedentibus undis ad duodecim prope miliaria, medius eminent Grauelingam inter & Castellum, cingiturque ciuitatibus maritimis Duynkerka, Bergis-Sancti-Winoci, Audomaro, quarum facile est commercium ductis ad singulas ex Colma & Aa fluminibus præterlabentibus, canalibus, auctisque aqua in valle stagnanti. In eius Montis planitie quæ pago Watensensi imminet, Clementia Comitissa Flandriæ, Roberti Frilonis nurus, anno à Christo nato millesimo septuagesimo secundo posuerat templum in honorem Beatissimæ Virginis, & Sanctorum Nicolai, & Richerij, dicatumque per Episcopum Atrebatensem dotauerat amplis possessionibus, ornaueratque Sanctorum reliquijs à duce Apuliæ acceptis. Cui templo deinde cum consequentes Principes plura ædificia & prædia & Religiosos Patres ex Canonicorum Regularium instituto addidissent, ab Offrido primo eorum Præposito triginta alij in eadem dignitate successiue numerabantur, viri pietate & prudentiâ conspicui, qui & gratiâ Principum, & auctoritate quæ valebant in generalibus ordinum Patriæ conuentibus, magnis familiam illam priuilegijs decorarunt, auxeruntque prouentibus; censebanturque in reditibus annua viginti quatuor Florenorum millia. Copia (vt plerumque fit) desidia, desidia contemptum disciplinæ procreante, tantus paulatim inualuit luxus, tam immanis licentia, vt improbitati, nequitie, sceleri, libidini nihil reliquum esse videretur. Centum & sexaginta postremis annis cum nullum reperiretur eo in corpore sanum membrum quod cæteris mederi posset, adsciti sunt ex alijs Monasterijs, aliisque ordinibus qui Præpositi locum impleant; irrito omnes conatu, vt necesse tandem fuerit Caroli quinti Imperatoris vti potestate ad flagitiosos & perditæ nequitie homines compescendos puniendosque, Tum verò cum noui Episcopatus eo imperant-

1604.

te erigerenter in Belgio, & Ternanensis bellis diruta & antiquata sedis prouentus diuiderentur in Bolonienlem, Iprelem, Audomarensem, huius mensæ additum est id Monasterium Pio quinto concedente, paucis qui remanserant Canonici illius Episcopi curæ traditis; qui cum ab tumultuantibus per Belgium Hæreticis incenso Monasterio Audomarum profugissent, locum non mores commutarunt, sed mortuo Domino de Hamericourt (ex Abbate Sancti Bertini Audomarensum primo Antistite) nacti ex suo corpore Præpositum, is sacrâ supellectile atque argenteis vasis quæ ex communi incendio fuerant crepta diuenditis, abiit in Hollandiam, & correptus pestilentia meritis sacrilegij dedit pœnas. Tres vel quatuor reliqui, quanquam in ædes Episcopales translati, de Episcopi mensa (ne pristina leuitate intuentium oculos animosque offenderent) nutrentur, nullam spem fecere probitatis tantæ quantam nouum Monasterium in veteris ruinis erigendum postulabat.

Iacobi
Blasæi Epi
scopi Au-
domaren-
sæ cogita-
tiones

V. Pius Quintus in donatione quam fecerat Audomarensi, iusserat victum & vestitum ac cetera necessaria octo Religiosis ex reliquo prouentu tribui, qui Dei cultui eo in Monasterio conseruando promouendoque operam darent. Id per annos propè triginta factum non fuerat cum *Iacobo Blasæo*, ex Diui Francisci familia Religiosissimo viro, sedes Episcopalis commissa est. Quamuis enim is qui ante cum fuerat Antistes Dominus d'Luernois, quædam quæ ad ædificia spectabant instaurarat, sperans vel antiquos restituere, vel ex suo Sancti Dominici instituto nouos eo loci imponere Religiosos, nihil tamen vt perficeretur mors superueniens effecit. *Blasæus* neque veteribus incolis neque suis tutam existimans habitationem, ad longinquo-
ra cogitationem intenderat. Habebat etiam ipse ante oculos positum Ad-
ulescentum Anglorum Seminarium, quos inopia domesticæ ad virtutem &
litteras educationis regno pullos Regis Hispaniensis liberalitas Audomari col-
legerat; familiæ plures Anglorum in eandem ciuitatem confugerant vt Re-
ligione, quâ sine summo metu summoque discrimine domi colere non pote-
rant, foris in pace & quiete finitimæ ciuitatis fruerentur, Sacerdotes exilio ex-
turbati frequentes commigrarant nouas sibi sedes quæsituri; mulctæ pecuni-
ariæ, carceres, cædes in Anglia plurimorum fidei solius causâ quotidie nun-
tiabantur, quibus sectarij auitam fidem Regno pellere, Schisma Hæresimque
stabilire nitentur. In Flandriæ vicinis oppidis ad idem Hollandi collima-
bant ferro tentantes viam: Nitendum igitur contra Religioso viro videbatur,
vt quod vno in loco Hæresis moliebatur destruere, alibi sustineretur: Iamque
animo agitauerat Clementem Octauum Pontificem eò si quo modo posset
inflexere vt quæ alimenta paucis Monachis ex decessoris voluntate attribu-
enda essent, libera sibi relinquerentur ad Catholicam causam vbi maximè
commodum esset sustentandam: Latius enim patere id opus quàm quod à
paucis quantumuis Religiosis viris priuatim præstaretur: Per id tempus præ-
ciat Seminario Anglorum *Ægidius Schononchus* & acceperat à *Personio*
litteras